



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Lenkou Loudovou ve věci

žalobkyně: **T. D.**, narozená X
státní příslušnost Gruzie
bytem X

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 10. 2023, č. j. OAM-1232/ZA-ZA11-ZA01-2023

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 10. 2023, č. j. OAM-1232/ZA-ZA11-ZA01-2023, kterým bylo rozhodnuto, že se žalobkyni mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14 b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), neuděluje.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

II. Žalobní body

2. Žalobkyně v žalobě namítala, že má obtížnou pozici, neboť jí rozhodnutí nebylo fakticky doručeno, ale vyzvedla si ho až dne 18. 12. 2023, může se tedy s ohledem na konec lhůty podrobněji vyjádřit až v rámci řízení.
3. Žalobkyně dále namítala, že zastává mnoho názorů, které nejsou provládání, a že pro udělení azylu není potřeba, aby byla členem nějaké konkrétní protivládání organizace. Žalovaný se dostatečně nezabýval její osobou (bezúhonná, aktivní na sociálních sítích, vystupující proti ruským národním a intervenčním zájmům), ani vnitropolitickou situací v Gruzii. Žalobkyně argumentovala ruskou politikou, kdy Rusko má zájem o začlenění svých bývalých zemí do tzv. Velkého Ruska, kromě toho mnoho Rusů, kteří v Gruzii žijí, jsou fundamentálními islamisty, kteří nerespektují práva žen, dle sdělovacích prostředků mnoho žen bylo napadeno. Žalobkyně má tedy za to, že není ohrožena jen ekonomicky, ale fakticky je ohrožena i na životě a zdraví.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný popřel oprávněnost podané žaloby, odkázal na obsah správního spisu. Žalovaný zjistil skutečný stav věci, případ posuzoval ve všech souvislostech, zabýval se všemi skutečnostmi, které žalobkyně v průběhu správního řízení uvedla, opatřil si potřebné podklady a objektivní informace pro rozhodnutí.
5. K námitce, že si žalobkyně vyzvedla rozhodnutí až na konci lhůty pro podání žaloby, žalovaný odkázal na ust. § 24a odst. 2 zákona o azylu. Ze správního spisu jednoznačně vyplývá, že žalobkyně byla řádně předvolána k převzetí rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany. Předvolání bylo žalobkyni zasláno na adresu, kterou správnímu orgánu dne 23. 10. 2023 sama sdělila. Žalobkyně na uvedené adrese předvolání nepřevzala, ani si jej ve stanovené lhůtě nevyzvedla na místně příslušné pobočce provozovatele poštovních služeb, kde byla tato zásilka uložena. S ohledem na uvedené bylo žalobkyni doručeno rozhodnutí dne 16. 11. 2023 fikcí.
6. Žalovaný uvedl, že uvedené materiály, jež jsou součástí správního spisu, považuje za aktuální, relevantní a dostačující, nejstarší zpráva je datována ke dni 28. 11. 2022 a nejnovější pak ke dni 8. 9. 2023 a 12. 9. 2023, přičemž ve věci žádosti o udělení mezinárodní ochrany bylo rozhodnuto dne 24. 10. 2023. Sama žalobkyně nepředložila v průběhu správního řízení žádné dokumenty, jež by byly aktuálnější, ač tak zcela jistě učinit mohla.
7. K námitce žalobkyně, že se správní orgán dostatečně nezabýval její osobou a vnitropolitickou situací v Gruzii, žalovaný konstatoval, že v průběhu správního řízení o udělení mezinárodní ochrany žalobkyně neuváděla žádné důvody, pro které lze udělit některou z forem mezinárodní ochrany, v odůvodnění napadeného rozhodnutí se žalovaný dostatečně vypořádal se všemi skutečnostmi sdělenými žalobkyní a podrobně vysvětlil, na základě jakých skutečností rozhodl. Navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Obsah správního spisu

8. Ze správního spisu soud zjistil tyto pro řízení podstatné skutečnosti:

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

9. Žalobkyně dne 6. 9. 2023 podala žádost o udělení mezinárodní ochrany. Dne 11. 9. 2023 poskytla údaje ke své žádosti o udělení mezinárodní ochrany a byl s ní proveden pohovor. Žalobkyně v poskytnutí údajů sdělila, že je státní příslušnicí Gruzie, mluví gruzínsky, oficiálně není členkou žádné politické strany nebo uskupení, ale je podporovatelkou Saakashviliho. Účastnila se z donucení demonstrací, jelikož její zaměstnavatel byl členem Gruzínského snu a nutil je chodit na demonstrace proti Saakashvilimu. Je svobodná, děti nemá. V minulosti měla v České republice (dále jen „ČR“) pracovní vízum, přicestovala dne 12. 11. 2019. Žalobkyně sdělila, že je zdravá, s ničím se neléčí. Jedná se o její první žádost o udělení mezinárodní ochrany, přičemž o mezinárodní ochranu žádá, protože by si chtěla legalizovat pobyt na území ČR, v Gruzii nemá nic, žádnou nemovitost. Jedna žena jí slíbila, že žalobkyni v ČR zajistí trvalý pobyt, žalobkyně jí dala všechny své peníze, po příjezdu však chtěla doplatit více. Žalobkyně tedy neměla ani práci, ani doklady. Následně se s přítelem snažili zařídit trvalý pobyt v Polsku a na Slovensku, ale to nedopadlo. Druh žalobkyně zná český jazyk a žalobkyně si zde zvykla, proto se rozhodli, že si zde zařídí bydlení a doklady.
10. V rámci pohovoru žalobkyně podrobněji popsala důvody své žádosti o udělení mezinárodní ochrany v ČR. Uvedla, že pro ni bylo ve vlasti nebezpečné žít, neboť dva měsíce před odjezdem jí do bytu vtrhl neznámý muž, tento jí řekl, že ví o všem, co píše na Facebook, kde pracuje a jaké má politické názory. Žalobkyně zavolala policii, muž se přiznal a výsledkem bylo rozhodnutí o zákazu přiblížení na 10 metrů. Žalobkyně po několika dnech od incidentu tohoto muže viděla v policejní uniformě. Žalobkyně přislíbila doložit protokol o tomto incidentu, který však nedodala.
11. Žalobkyně dále při pohovoru uvedla, že před odjezdem do ČR jí znásilnil bývalý přítel v garáži, pak ji pronásledoval, jeho bratr je vysoce postavený policista, proto incident na policii nehlásila. Bývalý přítel jí také vyhrožoval, že zamezí jejímu vycestování, opakovaně jí kontaktoval, ptal se, jak se má a co dělá, naposledy ji kontaktoval v roce 2020. Změnila si telefon i účet na Instagramu. Po znásilnění nevyhledala ošetření v nemocnici, neboť matka jejího přítele pracuje v nemocnici, bála se, že by se to dozvěděl. Jinou nemocnici navštívit nechtěla.
12. Žalobkyně také uvedla, že je aktivní na Facebooku a TikToku, je podporovatelkou Saakashviliho, účty má vedené pod přezdívkami, pouze na TikToku má selfie. V letech 2016 a 2017 se čtyřikrát zúčastnila demonstrací proti Saakashvilimu, kvůli svému zaměstnavateli, bála se, že jí jinak vyhodí z práce. Šlo o malé demonstrace, kde jen stála, počet lidí byl do padesáti. Policie tam nezasahovala. Pomoc s vyhledáním jiného zaměstnání nevyhledala. Dále v pohovoru popsala, že do ČR přicestovala v listopadu 2019, jedna žena jí měla zařídit trvalý pobyt. Zaplatili s přítelem 700 EUR, pak požadovala doplatiti 2 000 EUR, slíbila zařídit dvouleté pracovní vízum, zařídila jen tříměsíční. Ta žena pracovala na černo, žádost nebyla legální. V ČR má přítele, ve vlasti bratra a matku, ale nejsou moc v kontaktu. Do Gruzie se vrátit nechce. Nikdy tam jiné problémy neměla. Žalobkyně přislíbila dodat screenshoty politické aktivity na sítích, tyto však nedodala.
13. V průběhu správního řízení bylo objasněno, že důvodem podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany je snaha legalizovat pobyt na území ČR a strach, protože se k ní do bytu v Gruzii vloupal neznámý muž, a protože byla v Gruzii znásilněna.
14. Žalovaný v napadeném rozhodnutí shrnul, že součástí spisu je kopie cestovního pasu žalobkyně s českým pracovním vízem platným od 8. 11. 2019 do 14. 1. 2020. Ve spise se dále

nachází dokumenty týkající se politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Gruzii. Konkrétně Informace OAMP – Gruzie: Základní přehled o zemi, ze dne 28. 11. 2022, Informace OAMP - Gruzie: Policie. Ochrana proti soukromým osobám, korupce a místní vlivy. Přítomnost policie v okolí administrativní hranice s Jižní Osetií, ze dne 14. 4. 2023, Gruzie: Mezinárodní organizace pro migraci (IOM): Přehled údajů o zemi za rok 2022, ze dne 12. 9. 2023, Informace OAMP - Gruzie: Zpráva o zemi na základě zjišťovací mise uskutečněné v Tbilisi ve dnech 30. května 2022 až 3. června 2022 ze dne 23. 1. 2023 a Informace OAMP - Gruzie: Situace gruzínských občanů vracejících se do země po dlouhodobém pobytu v zahraničí. Přístup úřadů a společnosti, přístup ke vzdělávání, lékařské péči, sociálním službám a na trh práce, ze dne 8. 9. 2023.

15. Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že žalobkyně neuvedla takové skutečnosti, které by nasvědčovaly tomu, že by ve své vlasti vyvíjela činnost směřující k uplatňování politických práv a svobod ve smyslu § 12 písm. a) zákona o azylu, ze kterou by byla azylově relevantním způsobem pronásledována. Žalobkyně se zúčastnila několika demonstrací proti Saakashvilimu, ale nečelila v této souvislosti jednání, které by šlo podřadit pod pojem pronásledování ve smyslu zákona o azylu.
16. Při posouzení důvodů dle ustanovení § 12 písm. b) zákona o azylu žalovaný hodnotil, že se do bytu žalobkyně vloupal neznámý muž, k tomuto incidentu byl sepsán policejní záznam a výsledkem byl zákaz přiblížit se na 10 metrů. Žalovaný argumentoval rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 3. 2004, č. j. 3 Azs 22/2004-48, a ze dne 13. 9. 2004, č. j. 3 Azs 22/2004-48, konstatoval: „Skutečnost, že žadatel o azyl má v zemi původu obavu před vyhrožováním ze strany soukromé osoby, není bez dalšího důvodem pro udělení azylu podle § 12 zákona o azylu, tím spíše v situaci, kdy politický systém v zemi původu žalobce dává občanům možnost domáhat se ochrany svých práv u státních orgánů, a tyto skutečnosti v řízení o udělení azylu nebyly vyvráceny.“
17. Žalobkyně podle žalovaného může své problémy řešit za pomoci nástrojů, které má k dispozici ve své vlasti, a může využít vnitřní ochranu své země. Skutečnost, že i žadatelce je ve vlasti dostupná adekvátní ochrana, je zřejmá z přiložené informace Gruzie: Základní přehled o zemi ze dne 28. 11. 2022, která mimo jiné uvádí, že: „Gruzínští občané mohou ke své obraně použít řadu legálních prostředků, včetně podání stížností ke státnímu zastupitelství a justičním institucím. Poté, co vyčerpali vnitrostátní možnosti odvolání, mají právo odvolat se proti soudním rozhodnutím týkajícím se údajného porušení Evropské úmluvy o lidských právech státem k Evropskému soudu pro lidská práva (ECHR). Gruzínští občané se v případě porušení práv a svobod ze strany soukromých osob či státních složek mohou obrátit také na Úřad veřejného ochránce práv, který má mandát monitorovat lidská práva a zkoumat obvinění ze zneužívání a diskriminace. Nevládní organizace považovaly Úřad veřejného ochránce práv za neobjektivnější z vládních orgánů pro lidská práva. Úřad veřejného ochránce práv případ prošetří a v případě jakéhokoli podezření na pochybení ze strany státních složek jej postoupí k dalšímu řízení Zvláštní vyšetřovací službě.“
18. Informace OAMP - Gruzie: Policie. Ochrana proti soukromým osobám, korupce a místní vlivy: Přítomnost policie v okolí administrativní hranice s Jižní Osetií ze dne 14. 4. 2023 pak konkrétně uvádí, že v Gruzii došlo k odstranění tzv. malé korupce i vlivu organizovaného zločinu na policii, naopak korupce z vysokých míst u policie přetrvávala. V tzv. obyčejných případech, např. u násilné činnosti, byl dodržován ze strany úřadů spravedlivý proces. Pro stížnosti na činnost či nečinnost policie existuje několik kanálů – Generální inspekce při

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

ministerstvu vnitra, Služba státního inspektora a Kancelář veřejného ochránce práv. Pravomoc stíhat trestné činy pak spadá pod Státní prokuraturu.

19. Informace OAMP - Gruzie: Zpráva o zemi na základě zjišťovací mise uskutečněné v Tbilisi ve dnech 30. května 2022 až 3. června 2022 ze dne 23. 1. 2023, potvrzuje, že gruzínská policie se řídí zákonem o policii, neutralita má být zaštitěna např. nařízením i zásadách chování policisty a v případech násilných trestných činů policie postupuje bez problémů. Kancelář veřejného ochránce práv je obecně považována za jeden z nejdůvěryhodnějších a nejefektivnějších gruzínských úřadů, který nesleduje politiku vlády a je velmi proaktivní.
20. Obdobné nástroje mohla žalobkyně využít v případě znásilnění a následného vyhrožování bývalým přítelem. Pokud by žadatelce bylo znovu po návratu do vlasti vyhrožováno bývalým přítelem, dle shora uvedených informací může využít vnitřní ochrany své země. Dotyčná výslovně uvedla, že v této souvislosti neoslovila žádný orgán s žádostí o pomoc, zároveň neuvedla žádnou skutečnost, na základě které by bylo možné dojít k závěru, že by jí pomoc nebyla poskytnuta. Žalovaný připomněl, že v minulosti žalobkyně byla s žádostí o pomoc úspěšná, policie jí poskytla ochranu před mužem, který ji vnikl do bytu.
21. Dále ji zaměstnavatel nutil účastnit se demonstrací proti bývalému prezidentovi Saakashvilimu, kterého ale žalobkyně ve skutečnosti podporuje, podporující příspěvky uvádí i na sociálních sítích Facebook a TikTok. K tomuto žalovaný konstatoval, že žalobkyně neuvedla, že by ve své aktivitě na sociálních sítích byla jakkoliv omezována gruzínskými úřady či stíhána.
22. Žadatelka neuvedla a ani správní orgán nenalezl žádné skutečnosti, na základě kterých by mohla žadatelce hrozit v případě návratu do vlasti vážná újma formou trestu smrti nebo popravy. Stejná skutečnost plyne z Informace OAMP - Gruzie: Základní přehled o zemi ze dne 28. 11. 2022. Gruzínské zákony neumožňují udělit trest smrti, a to za žádný trestný čin.
23. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí také věnoval pomoci nezaměstnaným osobám a celkovou v situaci v zemi, kdy hodnotil, že v Gruzii neprobíhá takový ozbrojený konflikt, jehož důsledky by bylo možno považovat za vážnou újmu.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

24. Městský soud v Praze o věci samé rozhodl bez jednání dle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), jelikož žalobkyně k výzvě soudu ve stanovené lhůtě nevyjádřila svůj nesouhlas s takovým projednáním věci a žalovaný výslovně souhlasil s projednáním věci bez jednání. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu řádně a včas uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
25. Podle § 12 zákona o azylu *azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

26. Podle § 14a odst. 1 zákona o azylu *doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.*
27. Podle § 14a odst. 2 zákona o azylu *za vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje a) trest smrti nebo poprava, b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, nebo c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu.*
28. Podle § 32 odst. 9 zákona o azylu *při posuzování žaloby ve věci mezinárodní ochrany soud zohlední i nové důležité skutečnosti, které nastaly po vydání rozhodnutí ministerstva, jedná-li se o takové skutečnosti, které se vztahují k možnému pronásledování nebo k hrozbě vážné újmy; v tomto rozsahu není soud vázán žalobními body. Mají-li skutečnosti podle věty první vliv na rozhodnutí správního orgánu ve věci samé, soud napadené rozhodnutí zruší a věc vrátí k dalšímu řízení žalovanému.*
29. Soud nejprve předesílá, že žalobkyně podala včasnou žalobu, obsahující žalobní body. Pokud v žalobě ze dne 18. 12. 2023 uváděla, že žalobu doplní, toto neučinila. Soud v této souvislosti připomíná, že žaloba mohla být doplněna jen v rámci již uplatněných žalobních bodů.
30. Pro úplnost lze konstatovat, že žalovaný při doručování postupoval správně, žalobkyně nebyla nijak zkrácena na svých právech. Žalobkyně byla řádně předvolána k převzetí rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany. Podle § 24a odst. 2 zákona o azylu: „*Nedostaví-li se účastník řízení ve věci mezinárodní ochrany k převzetí rozhodnutí v den a čas ve výzvě uvedený, ač mu výzva byla doručena, je den k převzetí rozhodnutí ve výzvě uvedený považován za den, kdy je rozhodnutí doručeno.*“ Předvolání bylo žalobkyni zasláno na adresu hlášeného pobytu. Žalobkyně na uvedené adrese předvolání nepřevzala, ani si jej ve stanovené lhůtě nevyzvedla na místně příslušné pobočce provozovatele poštovních služeb, kde byla tato zásilka uložena. S ohledem na uvedené bylo napadené rozhodnutí doručeno fikcí dne 16. 11. 2023. Soud neprováděl doplnění dokazování účastnickým výsledkem k prokázání, že žalobkyně fakticky napadené rozhodnutí obdržela až 18. 12. 2023, tato skutečnost není pro posouzení věci rozhodná.
31. Žalobkyně v žalobě namítala, že zastává mnoho názorů, které nejsou provládání a že není potřeba, aby byla členem nějaké konkrétní protivládní organizace. Tato námitka je zcela obecná, soudu není zřejmé, jaké protivládní názory žalobkyně zastává, není pak zejména tvrzeno to podstatné, že by pro jejich uplatňování byla pronásledována nebo že by z azylově relevantních důvodů měla odůvodněný strach z pronásledování. Konkrétní protivládní názory nebyly tvrzeny ani v řízení před správním orgánem. Tato námitka není důvodná.
32. Pokud žalobkyně namítala, že žalovaný měl zohlednit její bezúhonnost, bezúhonnost není důvodem pro udělení mezinárodní ochrany v žádné její formě.
33. Žalovaný též dle žalobkyně nezohlednil, že vystupuje proti ruským národním a intervenčním zájmům, nezohlednil, že Rusko má zájem o začlenění svých bývalých zemí do tzv. Velkého Ruska, kromě toho mnoho Rusů, kteří v Gruzii žijí, jsou fundamentálními islamisty, kteří nerespektují práva žen, ze sdělovacích prostředků lze vyložit, že mnoho žen bylo napadeno.

34. Dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu existují v řízení o udělení mezinárodní ochrany dvě základní povinnosti - břemeno tvrzení a břemeno důkazní. Primárním zdrojem informací podstatných pro udělení mezinárodní ochrany je samotný žadatel, z obsahu jehož žádosti se pak v následujících fázích vychází. Žadatele stíhá břemeno tvrzení a jeho žádost je posuzována z hlediska skutečností, které označí jako důvody podání své žádosti o mezinárodní ochranu. V průběhu řízení o udělení azylu musí žadatel uvést veškeré relevantní důvody, na základě kterých poté správní orgán jeho žádost posoudí (např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 7. 2016, č. j. 7 Azs 78/2016-23). Důkazní břemeno je následně rozloženo mezi žadatele a správní orgán. Správní orgán je povinen k tvrzením uvedeným v řízení o mezinárodní ochraně zajistit maximální možné množství důkazů a obstatat dostatečně přesné, aktuální a důvěryhodné informace o zemi původu žadatele (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2016, č. j. 1 Azs 214/2016-32, či usnesení ze dne 20. 6. 2013, č. j. 9 Azs 1/2013-38, a ze dne 11. 12. 2015, č. j. 5 Azs 134/2014-48). Správní orgán zjišťuje skutkový stav věci v rozsahu možných důvodů udělení mezinárodní ochrany, které vycházejí z žadatelovy výpovědi v průběhu řízení o mezinárodní ochraně (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 Azs 22/2003-41). Rámec zjišťování skutkového stavu tedy určuje sám žadatel o mezinárodní ochranu především svými tvrzeními, který musí uvést veškeré relevantní důvody, pro které žádá o mezinárodní ochranu, na základě kterých poté správní orgán jeho žádost posoudí. Nejvyšší správní soud se k povinnosti tvrdit azylově relevantní důvody vyjádřil například též v rozsudku ze dne 20. 11. 2003, č. j. 2 Azs 27/2003-59, v němž konstatoval, že z žádného ustanovení zákona o azylu nelze dovodit, že by správnímu orgánu vznikala povinnost, aby sám domýšlel právně relevantní důvody pro udělení azylu žadatelem neuplatněné, a posléze k těmto důvodům činil příslušná skutková zjištění. Povinnost tvrzení má zvláště v řízení ve věcech mezinárodní ochrany zásadní význam, neboť pouze stěžovatel svým tvrzením utváří rámec zjišťování skutkového stavu ve správním řízení. Z dikce § 12 a násl. zákona o azylu je zřejmé, že správní orgán má povinnost zjišťovat skutečnosti rozhodné pro udělení azylu jen tehdy, jestliže žadatel o udělení azylu alespoň tvrdí, že existují důvody v příslušných ustanoveních uvedené. Na tomto místě je třeba zdůraznit logiku řízení o žádosti o udělení azylu, které je provázeno zásadou aktivity žadatele o azyl.
35. Pokud jde o nové skutečnosti, krajské soudy zohledňují i nové skutečnosti oproti stavu v době rozhodování správního orgánu, které jsou ohraničeny jednak momentem časovým - musí jít tedy i takové nové skutečnosti, které jsou skutečně nové (nastaly tedy až po vydání rozhodnutí prvostupňovým orgánem a správní orgán je tedy nemohl zohlednit) a dále momentem kvalitativním (musí jít o takové nové skutečnosti, které jsou důležité a vztahují se k důvodům pronásledování nebo hrozby vážné újmy).
36. Soud k námitce o nebezpečí v zemi původu (pro vystupování proti ruským národním a intervenčním zájmům, a obavy ze strany ruských fundamentálních islamistů, nerespektujících práva žen) konstatuje, že se mýlí s azylovým příběhem, jaký žalobkyně tvrdila v řízení před žalovaným, kdy uváděla obavy z výhrůžek bývalého přítele, který jí znásilnil, a skutečnost, že jí jiný muž vnikl do bytu. Žalovaný se v této souvislosti podrobně zabýval možnostmi vnitřní ochrany v zemi původu, citoval z jednotlivých zpráv o zemi původu, žalobkyně na tuto argumentaci nijak v žalobě nereaguje, naopak, v žalobě předkládá bez vysvětlení nové obavy, bez bližšího zdůvodnění, zda jde o skutečnosti nové, které nemohla uvést dříve. Soudu není zřejmé, ani jakým způsobem vystupuje proti ruským zájmům a jaké nebezpečí z toho dovozuje. Soud dodává, že pokud by mělo jít o její aktivity na sociálních sítích, jejich obsah nebyl blíže konkretizován, žalobkyně prislibené

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

screenshotty bez vysvětlení nedoložila. Z žaloby nevyplývá, že by jí v této souvislosti hrozilo pronásledování a od jakých subjektů.

37. Soud konstatuje, že žalovaný specificky k otázce ruských fundamentalních islamistů propagujících právo šaría a potlačujících ženská práva v Gruzii nevedl dokazování, protože žalobkyně tento druh nebezpečí neuvedla. Žalovaný zároveň k obecnější otázce vnitřní ochrany vedl rozsáhlé dokazování, k jehož závěrům žalobkyně nic nenamítala. Soud doplňuje, že z Informace OAMP - Gruzie: Základní přehled o zemi ze dne 28. 11. 2022, plyne, že lidská práva jsou v Gruzii dodržována. Informace OAMP - Gruzie: Zpráva o zemi na základě zjišťovací mise uskutečněné v Tbilisi ve dnech 30. května 2022 až 3. června 2022 ze dne 23. 1. 2023, uvádí, že v rámci ministerstva vnitra vznikl odbor pro ochranu lidských práv a monitoring kvality vyšetřování, s mandátem monitoringu a zvyšování kvality vyšetřování mj. násilí na ženách a na zranitelných osobách. Odbor monitoruje slabá místa v systému, funguje jako dozorčí orgán, poskytuje zpětnou vazbu vyšetřovatelům a zajišťuje kontakt s neziskovým sektorem. Porušováním lidských práv se zabývá podle této zprávy i Kancelář veřejného ochránce práv.
38. Podle informací z obecných zpráv týkajících se země původu se nebezpečí ze strany fundamentalních islamistů v Gruzii nepodává, žalobkyně pak v žalobě svá tvrzení nepodporuje žádnými důkazy, její tvrzení o násilí na ženách vyplývající z informací ve sdělovacích prostředcích je též zcela obecné, v žalobě není upřesněno, proč by se tato problematika měla týkat žalobkyně, ani v jakých skutečnostech mají tyto její obavy původ, a není tak možné ani posoudit, zda by mohly spadat pod skutečnosti dle § 32 odst. 9 zákona o azylu.
39. K otázce pronásledování soukromými osobami a k nemožnosti domoci se náležité ochrany od státu se již Nejvyšší správní soud mnohokrát vyjádřil (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2003, č. j. 4 Azs 23/2003-65, ze dne 18. 12. 2003, č. j. 6 Azs 45/2003-49, ze dne 10. 3. 2004, č. j. 3 Azs 22/2004-48, ze dne 31. 3. 2004, č. j. 6 Azs 41/2004-67, ze dne 26. 8. 2004, č. j. 5 Azs 187/2004-49, ze dne 13. 9. 2004, c. j. 4 Azs 160/2004-41, ze dne 27. 6. 2005, č. j. 4 Azs 395/2004-68, ze dne 30. 6. 2005, č. j. 4 Azs 440/2004-53, ze dne 22. 12. 2005, č. j. 6 Azs 479/2004-41, ze dne 10. 2. 2006, č. j. 4 Azs 129/2005-54, ze dne 16. 9. 2008, č. j. 3 Azs 48/2008-57, ze dne 24. 11. 2016, č. j. 5 Azs 251/2016-19, či ze dne 15. 2. 2017, č. j. 1 Azs 312/2016-31). Subjektivní nedůvěra vůči vnitrostátním orgánům bez dalšího neodůvodňuje rezignaci na využití ochrany státu (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 7. 2013, č. j. 5 Azs 11/2012-23). Pouze pokud by informace o zemi původu ukazovaly na opodstatněnost této nedůvěry, nebylo by možné po žadateli o mezinárodní ochranu požadovat, aby vyčerpal prostředky vnitrostátní ochrany (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Azs 66/2008-70, č. 1749/2009 Sb. NSS).
40. V této souvislosti soud nepřehlédl, že žalobkyně udávala, že znásilnění nehlásila, neboť bratr pachatele je vysoce postavený policista. I v těchto případech Gruzie je schopna poskytnout ochranu (viz body 17 – 19 tohoto rozsudku), ostatně žalobkyně ani v tomto ohledu žádné konkrétní nesprávnosti odůvodnění napadeného rozhodnutí nenamítala.
41. Soud doplňuje, že Gruzie je zařazena na seznam bezpečných zemí původu ve vyhlášce č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců, ve znění pozdějších předpisů. Také aktuální judikatura uznává, že Gruzie patří mezi státy, které jsou schopné svým příslušníkům ochranu poskytnout. Gruzii za bezpečnou zemi původu nadále považuje i aktuální judikatura Nejvyššího správního soudu (viz např. usnesení ze dne 25. 1.

2024, č. j. 5 Azs 242/2023-39, usnesení ze dne 25. 9. 2023, č. j. 8 Azs 214/2022-52, nebo usnesení ze dne 31. 5. 2023, č. j. 8 Azs 233/2022-61).

42. Obecná vnitropolitická situace v Gruzii není v současné době natolik problematická, aby odůvodňovala udělení mezinárodní ochrany bez dalšího. Žalobkyně nadto ve správním řízení obecnou situaci v Gruzii nenamítala. Podle zprávy Informace OAMP – Gruzie: Základní přehled o zemi, ze dne 28. 11. 2022, země se neúčastní žádného mezinárodního vojenského konfliktu, od konfliktu s Ruskou federací v roce 2008 udržovaly obě strany příměří přes občasné napětí. Na hranicích s oběma regiony docházelo k ojedinělým incidentům. Soud dodává, že žalobkyně ani nepochází z oblasti na hranicích (před odjezdem pobývala v Tbilisi).
43. Žalobkyně zpochybňovala i aktuálnost podkladů. Soud je nucen konstatovat, že žaloba je i v této otázce velmi obecná, nijak nereaguje na rozsáhlou a podrobnou argumentaci žalovaného, soudu není zřejmé, které závěry, případně které zdroje, jsou zpochybňovány a z jakých důvodů. Soud je tedy schopen tuto námitku vypořádat pouze v obecné rovině.
44. Podle § 23c odst. 1 písm. c) zákona o azylu jsou podkladem pro vydání rozhodnutí žalovaného mimo jiné „*přesné a aktuální informace z různých zdrojů o státu, jehož je žadatel o udělení mezinárodní ochrany státním občanem*“. Tyto informace o zemi původu musí být v maximální možné míře (1) relevantní, (2) důvěryhodné a vyvážené, (3) aktuální a ověřené z různých zdrojů a (4) transparentní a dohledatelné (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 Azs 105/2008-81, č. 1825/2009 Sb. NSS).
45. Žalovaný shromáždil tyto informace: Informace OAMP - Gruzie: Základní přehled o zemi, ze dne 28. 11. 2022, Informace OAMP - Gruzie: Policie. Ochrana proti soukromým osobám, korupce a místní vlivy. Přítomnost policie v okolí administrativní hranice s Jižní Osetií, ze dne 14. 4. 2023, Gruzie: Mezinárodní organizace pro migraci (IOM): Přehled údajů o zemi za rok 2022, ze dne 12. 9. 2023, Informace OAMP - Gruzie: Zpráva o zemi na základě zjišťovací mise uskutečněné v Tbilisi ve dnech 30. května 2022 až 3. června 2022 ze dne 23. 1. 2023 a Informace OAMP - Gruzie: Situace gruzínských občanů vracejících se do země po dlouhodobém pobytu v zahraničí. Přístup úřadů a společnosti, přístup ke vzdělávání, lékařské péči, sociálním službám a na trh práce, ze dne 8. 9. 2023. Soud shledal, že žalovaný shromáždil dostatečné a dostatečně aktuální podklady.
46. Soud pro úplnost dodává, že se shoduje se žalovaným, že žalobkyně neuvedla takové skutečnosti, které by nasvědčovaly tomu, že by ve své vlasti byla za svou účast na demonstracích či příspěvky politického charakteru na sociálních sítích postihována ze strany gruzínských úřadů. Podle její výpovědi jí neznámý muž sdělil, že ví o její aktivitě na Facebooku, ale žalobkyně uvedla, že k této věci byl sepsán policejní protokol a výsledkem byl zákaz přiblížení na 10 metrů, což potvrzuje možnost domoci se vnitřní ochrany. Zprávy o zemi původu tento závěr potvrzují, žalobkyně jejich obsah nezpochybňovala (vyjma obecného tvrzení o zastaralosti informací). K činnosti žalobkyně na sociálních sítích soud dodává, že žalobkyně nedodala printscreeny, jak přislíbila, není tedy možné se k jejich konkrétnímu obsahu podrobněji vyjádřit. Lze uzavřít, že žalobkyně neuváděla žádné konkrétní obtíže, které by z její činnosti na sociálních sítích plynuly. Jediným následkem, který uvedla, bylo vniknutí neznámého muže do bytu, v tomto případě však jí byla poskytnuta ochrana policií.
47. Nelze také pominout, že podle údajů poskytnutých v žádosti žalobkyně jako důvod pro svou žádost o udělení mezinárodní ochrany uvedla toliko ekonomické důvody a snahu o legalizaci

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

pobytu. V usnesení ze dne 14. 9. 2021, č. j. 4 Azs 78/2021-30, kdy žádost stěžovatele o mezinárodní ochranu byla podána výhradně za účelem legalizace jeho pobytu z ekonomických pohnutek, Nejvyšší správní soud zdůraznil, že dlouhodobě odmítá snahu o legalizaci pobytu cizince prostřednictvím institutů azylového práva (viz např. rozsudky ze dne 27. 8. 2003, č. j. 4 Azs 7/2003- 60, ze dne 30. 6. 2004, č. j. 7 Azs 138/2004-44, č. 397/2004 Sb. NSS a další). Například v rozsudku ze dne 24. 2. 2005, č. j. 7 Azs 187/2004-94, Nejvyšší správní soud v souvislosti s nastíněnou otázkou konstatoval, že „[a]zylové řízení je prostředkem poskytnutí ochrany těm příslušníkům cizích států, kteří jsou na území státu původu vystaveni pronásledování ve smyslu tohoto zákona nebo kteří mají odůvodněný strach z takového pronásledování. Jak je patrné, zákonodárce nekonstruoval toto řízení jako prostředek k legalizaci pobytu na území České republiky či jako možnost získat zde pracovní povolení. Jestliže tedy stěžovatel žádá o legalizaci pobytu v České republice, bude se muset podrobit režimu jiného zákona, a to bez ohledu na „složitost mechanismů“, které tento upravuje“. Pro úplnost soud dodává, že odhlížet v této souvislosti nelze ani od skutečnosti, že žalobkyně pobývá na území ČR již od listopadu 2019, přičemž žádost o mezinárodní ochranu podala až 6. 9. 2023, zde však soud konstatuje, že nebyla žalovaným dotazována na důvody tohoto prodlení. Z vyjádření žalobkyně plyne, že kromě ČR se snažila následně zlegalizovat pobyt též v Polsku a na Slovensku (neúspěšně). Poslední výhrůžky ze strany bývalého přítele žalobkyně obdržela ještě ve vlasti (tj. nejpozději v listopadu 2019), o mezinárodní ochranu žádala až o čtyři roky později, zároveň je zjevné, že poslední komunikace s bývalým přítelem proběhla v roce 2020 (kdy se zajímal, jak se žalobkyně má). I tyto skutečnosti podporují závěr, že žalobkyně své problémy ve vlasti zřejmě nepociťovala natolik palčivě a její primární důvody pro vycestování byly spíše ekonomické.

48. Soud uzavírá, že přezkoumal napadené rozhodnutí s intenzitou odpovídající jejich obecnosti, shledal, že žalovaný vyložil zákon správně a odůvodnil své rozhodnutí dostatečně, neboť obsahuje všechny nezbytné zákonné náležitosti. Žalovaný se vypořádal se všemi skutečnostmi, které žalobkyně uvedla. Žalovaný své rozhodnutí založil na aktuálních podkladech z ověřitelných zdrojů.
49. Ze všech shora uvedených důvodů soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
50. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně ve věci neměla úspěch, proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém

rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 17. dubna 2024

JUDr. Lenka Loudová v. r.

samosoudkyně